USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Miluše Doškové a soudce JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **B. S.**, zastoupen Mgr. Beatou Kaczynskou, advokátkou se sídlem Masarykovy sady 76/18, Český Těšín, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2018 č. j. OAM-161/ZA-ZA11-HA08-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 10. 2018, č. j. 63 Az 26/2018 - 34,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Beatě Kaczynské, advokátce, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **8.228 Kč**, která jí bude proplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

I. Průběh řízení

[1] Žalobce, který je státním občanem Mongolska, zažádal v České republice o udělení mezinárodní ochrany podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Stát původu podle svého tvrzení opustil proto, že vyrobil a prodal stavební společnosti zámek na zabezpečení skladu. Sklad byl však vykraden. Policisté ho vyslýchali a po třech dnech ve vazební věznici propustili na svobodu. Zaměstnanci stavební společnosti ho však vinili z vykradení skladu. Vyvíjeli na něj nátlak a pobodali ho. Žalobce požádal policii o prošetření svého napadení, ta však v dané věci nic nevyřešila. Bojí se návratu do vlasti, neboť nemá jistotu, zda zůstane naživu, a domnívá se, že na něj v Mongolsku chtějí „hodit“ vykonstruovaný trestný čin.

[2] Žalovaný jeho žádosti nevyhověl.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu. Krajský soud žalobu zamítl; dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si pro něj dostatek informací, které jsou pro věc relevantní. Konstatoval, že, pokud žalobce nebyl spokojen s průběhem vyšetřování jeho napadení policií, mohl se obrátit na nadřízené orgány. Není důvod domnívat se, že by mongolské státní orgány nebyly schopny nebo ochotny poskytnout žalobci ochranu před způsobením vážné újmy soukromými osobami. Podle krajského soudu proto žalobce nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného k ní

[4] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost.

[5] Namítá v ní, že z jeho výpovědi je zřejmé, že mongolské státní orgány mu nebyly ochotny poskytnout účinnou ochranu. V této souvislosti odkázal na závěr rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Azs 50/2008 - 62, ve kterém soud konstatoval, že *„pokud je zjevné, že orgány v zemi původu nejsou schopny či ochotny poskytnout účinnou ochranu před vážnou újmou způsobenou nestátními subjekty, nelze po žadateli požadovat, aby se na tyto orgány obracel“.* Na policii se po svém napadení obrátil, avšak ta nic nepodnikla. Ze zpráv o zemi původu nelze dovodit, jaké konkrétní možnosti ochrany měl stěžovatel využít v případě nečinnosti policie. Zjištění žalovaného o dostupnosti prostředků ochrany jsou proto neúplná a nedostačující. Rozsudek krajského soudu pro výše uvedené navrhuje zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

[6] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti poznamenal, že z Informace o Mongolsku z května 2018 vypracované Ministerstvem vnitra ČR vyplynulo, že až na dílčí problémy v soudnictví splňuje Mongolsko základní demokratické principy v souladu s kritérii pro hodnocení bezpečné země původu. Státní činitelé spolupracují s řadou domácích i mezinárodních skupin pro lidská práva a reagují na jejich podněty. Dále poukázal na to, že v řízení nebylo prokázáno, že stěžovatel využil všech prostředků k ochraně před tvrzeným pronásledováním soukromými osobami a že by státní orgány země původu činnost soukromých osob podporovaly, tolerovaly, nebo nebyly schopny poskytnout přiměřenou ochranu. Žalovaný považuje rozsudek krajského soudu za řádně odůvodněný a závěry soudu jsou podle něj v souladu se zákonem.

III. Posouzení kasační stížnosti

[7] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[8] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[9] Žalovaný ve svém rozhodnutí vysvětlil, proč stěžovatel nesplňuje podmínky ani pro udělení azylu ani podmínky pro udělení doplňkové ochrany, a veškerá jeho skutková zjištění mají oporu ve správním spisu. Soud souhlasí s krajským soudem, že

z informací, které si žalovaný obstaral a které mu poskytl stěžovatel, nevyplynulo, že by mongolské státní orgány zjevně nebyly schopny či ochotny poskytnout ochranu před újmou hrozící ze strany soukromých subjektů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 4 Azs 38/2003 – 36, nebo ze dne 27. 2. 2006, č. j. 4 Azs 182/2005 - 60).

[10] Otázkou nutnosti vyčerpání dostupných prostředků vnitrostátní ochrany se soud již zabýval v rozsudcích ze dne 22. 12. 2005, č. j. 6 Azs 479/2004 – 41, nebo ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Azs 50/2008 – 62. Ve věci 6 Azs 479/2004 uvedl, že „*nelze konstatovat selhání státních orgánů určité země při poskytování ochrany před hrozící újmou, pokud stěžovatel nevyčerpal všechny reálně dostupné prostředky ochrany*“. Ve věci č. j. 5 Azs 50/2008 – 62 soud tento názor rozvinul tak, že stěžovatel nemusí využít všechny dostupné prostředky ochrany, pokud je zjevné, že státní orgány mu nejsou schopny nebo ochotny tuto ochranu poskytnout. Žalovaný musí pochopitelně vyvinout určitou aktivitu a součinnost se stěžovatelem při zjišťování této skutečnosti, avšak je primárně na stěžovateli, aby tvrdil a prokázal nedostatečnost (nedostupnost) vnitrostátní ochrany.

[11] Stěžovatel kontaktoval policii za účelem prošetření případu jeho napadení (v řízení však nedoložil žádný důkazní prostředek k tvrzení o svém napadení či nečinnosti policie [srov. bod 7 napadeného rozsudku]). Policie případ napadení nevyřešila, resp. neobjasnila. Stěžovatel na základě toho ztratil důvěru v místní policii a označil ji za podplacenou. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 1. 2005, č. j. 3 Azs 119/2004 – 50, „[v] *každém státě, jakkoliv demokratickém a vyspělém, zůstává z nejrůznějších příčin určitá část trestné činnosti neobjasněna; to však neznamená, že by bylo možno pronásledování ze strany soukromých osob ve všech případech připsat příslušnému státu*“. Bezvýsledné trestní řízení vůči neznámým útočníkům či pouhé přesvědčení stěžovatele o tom, že policie je podplacená, bez dalšího nevede k závěru o nedostatečnosti (nedostupnosti) vnitřní ochrany v bezpečné třetí zemi (s přihlédnutím k bezpečnostní a politické situaci a stavu dodržování lidských práv a nezávislosti soudnictví). Soud neodhlédl ani od toho, že stěžovatel více než rok zůstal ve státě původu, přičemž netvrdil, že by byl v průběhu tohoto období pronásledován či mu byly působeny ústrky ze strany třetích osob.

[12] Krajský soud tak správně přisvědčil souladnosti postupu žalovaného s vyhodnocením důvodů pro poskytnutí mezinárodní ochrany, zejména stran dostupnosti vnitrostátní ochrany.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Pro výše uvedené Nejvyšší správní soud uzavírá, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není důvod pro její přijetí k věcnému projednání. Odmítl ji proto jako nepřijatelnou dle § 104a odst. 1 s. ř. s.

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o první větu § 60 odst. 3, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[15] Stěžovateli byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2019, č. j. 1 Azs 416/2018 - 23, ustanovena zástupkyně Mgr. Beata Kaczynská, advokátka. Podle

§ 35 odst. 10 s. ř. s. hradí v takovém případě hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování stát. Ustanovené zástupkyni stěžovatelky přísluší odměna za dva úkony právní služby (převzetí a příprava věci, sepis kasační stížnosti) ve výši 6.200 Kč [§ 11 odst. 1 písm. b) a d), § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5 advokátního tarifu]. Ustanovené zástupkyni dále náleží náhrada hotových výdajů v paušální částce za dva úkony právní služby ve výši 600 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Ustanovená zástupkyně je plátkyní daně z přidané hodnoty, proto jí rovněž náleží náhrada ve výši 21 % z částky 6.800 Kč, tj. 1.428 Kč. Celkem tedy činí odměna ustanovené zástupkyně 8.228 Kč a bude jí vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. června 2019

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu